

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Растко Закић
ГОРКА ЖЕТВА
сатирични афоризми

<i>Рецензенти</i>	Александар Баљак Милан Бештић
<i>Издавач</i>	„Алма“, Београд
<i>Главни уредник</i>	Ђорђе Оташевић
<i>Корице</i>	Милан Бештић
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал“, Београд
<i>ISBN</i>	978-86-7974-016-8
<i>Тираж</i>	500

almabg@sezampro.yu
www.alma.co.yu

Растко Закић

ГОРКА ЖЕТВА

Сатирични афоризми

Алма

Београд, 2007

Посланици су себи повећали плате,
јер представљају народ
који много вреди.

Наши радници живе много боље
кад оду у капитализам,
него кад капитализам
дође код нас.

Тек кад нам скину и гаће
– видеће се да немамо муда!

Па шта ако је министар нешто и украо?
Него је требало све
да препусти лоповима?

Узели су нам и последњи динар.
Била је то пљачка столећа.

Посланици у Скупштини морају да вичу,
не би ли се некако дозвали памети!

Чувам свој новчаник.
Да се не брукам пред лоповима.

Ми ћемо продужити врсту!
Ми смо јебена странка!

Слобода је најзад добила крила!
И одлетела.

Дајеш главу?
Дај шта даш!

Псовка је опис нашег стања
простим речима.

Зашто се неке фабрике продају будзашто?
Будзато!

Ми можемо имати непријатеља
колико хоћемо!

Сада свако Велико Говно тврди
да је било само гованце!

Лако је бити поштен
ако те нису ухватили.

Народу су заврнуте славине
– да му не би стигло до гуше.

Власт је коначно поштена.
Нико не јебе народ!

Министар је морао да краде
јер је опозиција тврдила да је лопов!

Истина о нама не може да продре у свет
јер они лажу скоро као ми!

Противник се на терену није ни видео,
зато га нисмо могли победити.

Кад би сви били поштени,
не би се имало шта украсти!

Наш човек и у демократији тражи да једе
јер он никада није задовољан!

Косовску битку ћемо понављати
све док не поправимо резултат.

Обећали су мед и млеко,
а добили смо јад и чемер.
Језик је чудо!

Ми смо видели свога Бога
тек кад нас је ђаво узео под своје.

Поносни народи гладују кришом,
а не као ми да сви виде.

Народ је толико плакао за демократијом,
да ни у демократији
не престаје да плаче.

Непријатељ није фер.
Учио је на нашим грешкама.

Кад год навучемо чизме,
прођемо као бос по трњу.

Случај убиства решен је 50 одсто:
жртва је нађена.

Такав је наш човек:
њему увек недостаје
оно што нема!

Признајем да сам прошао на црвено.
Али и он је прошао на зелено!

Нећемо судити највећим злочинцима,
јер они не заслужују правду.

Само богати могу да се лече
јер је здравље највеће богатство.

Злочинац тражи да буде помилован.
Жели и он мало нежности.

Погибија је код нас
начин живота!

Они су јачи, а ми смо бољи.
Зато они туку,
а ми трпимо.

Више ни пљачка није пљачка.
То је звездани тренутак
приватне иницијативе.

Потплаћујући судије,
криминалци су дигли цену правди!

Безгранично волети своју земљу
код нас значи
гинути за границе.

Полиција ће одустати од гоњења криминалаца
јер неће ништа да има с њима!

Доказано је да они који мање једу дуже живе.
Зато ће сиротиња бити вечна.

Да ли су случајно ум и уд
наше најкраће речи?

Морамо све прегрмети
јер смо ми народ у облацима.

Победили бисмо сасвим сигурно,
али је лопта била округла!

Несрећне народе ланци спајају
а слобода раздваја.

Узрок смрти?
Живот.

Што сам старији све сам ближи
умрлим класицима.

Ми можемо да савладамо
и много веће тешкоће,
само да се некако
искобељамо из ових.

Албанци морају пристати на наше услове
ако мисле да имају демократију
као Срби!

Наше руководство мисли глобално,
зато нас глоби највише што може.

Ако смо дозволили плурализам,
то не значи да ћемо
и неистомишљенике трпети!

Кад је непријатељ видео
да нам не може ништа,
ултимативно је затражио
да се повучемо.

Највеће светске силе схватиле су
да не могу с нама.
Зато су кренуле против нас.

Код нас може да живи поштено
само ко је до сад украо довољно.

Ми и кад попустимо
– никако да испаднемо паметнији!

Надамо се да се неће стећи услови
за братоубилачки рат,
трудимо се да што мање
поступамо братски.

Купите наш будилник
и спаваћете мирно.

Никад свој таленат не користи до краја,
јер тако можеш остати неталентован.

Ми прескачемо векове!
И то уназад!

Не верујем да би тај политичар
могао да изврши самоубиство.
Он увек промаши.

Народ увек треба уздизати!
Он на то пада!

Плагијатори немају талента,
али знају ко има.

Да бисмо добили оно што немамо,
морали смо се одрећи свега што смо имали!

У новинама је најлепше читати посмртнице.
Ту сви ваљају!

По броју изгинулих сврстали смо се
у најуспешније народе у Европи.

Пишем афоризме из нужде,
јер имам мали радни сто.

Да није смрти,
песимисти не би имали
чему да се надају.

Многи ме позивају на оптимизам,
а нико на ручак.

Обдукција ће показати
да смо жртве сви ми!

Ми бисмо тако променили свет
да га ни рођена мајка
не би познала!

Престали су братоубилачки обрачуни.
Сада може да те убије било ко.

Народ који гладује
лакше лебди у облацима.

Кад хоћемо нарочито критички
да говоримо о Хрватима,
ми тврдимо да су и они Срби.

Пун као брод
не може да потоне!

Министар који не уме да краде
мора бити смењен као неспособан!

Они који су направили пустињу,
тврде да су нам обезбедили фатаморгане!

Прво смо уништили капитализам
због социјализма.

Онда смо уништили социјализам
због капитализма.

Ми уништавамо све чега се латимо.

Не дозволите да вам живот прође тек тако.
Овако.

Највише је преживелих међу онима
који су нас позвали да гинемо.

Ко не може да издржи још неку годину гладан,
није ни заслужио да дочека благостање.

Клупко се одмотава!
Биће замршено!

Кад ниси човек на свом месту
– да ли је и то алиби?

Нашем човеку је још испод части
да постане од мајмуна!

Афоризам је искра духа
у бурету барута.

Ко каже да нема слободе,
ако власт ради шта хоће?

Демонстранти су тражили више слободе,
па им је полиција
изашла у сусрет.

Кад је у полицији пропевао,
тукли су га и даље.
Зато што није имао слуха.

Пса који лаје не уједај.

Иследник је посведочио да је ухапшеник умро,
јер га је Бог казнио што је лагао.

Целат није хтео да се обеси,
мада је то била последња жеља осуђеног.

Потпуни информативни мрак наступа
тек кад се више не може читати
ни између редова.

Ми смо увек гинули до последњег,
да би онај први преживео.

Послушај глас разума.
Прави се луд.

Нас можеш на хлеб да намажеш,
осим кад нема хлеба.

Писац који није написао ништа,
да ли је плагијатор оних који такође
нису написали ништа?

Код нас ћеш се обогатити ако покажеш
не за шта си способан,
него на шта си све спреман.

Ударајући годинама главом у зид,
радничка класа је изгубила свест.

Кад смо све претворили у прах и пепео,
и за нашим коњем се подигла прашина.

Захваљујући својим хајдучким генима,
бежимо као зечеви,
а наступамо као зверови!

Високи криминал ћемо тако пажљиво
искоренити,
да му то неће сметати да цвета!

Сви мобилисани који нису успели да побегну,
радо су се уписали у добровољце.

Пали смо на испиту зрелости.
Ваљда ћемо проћи на испиту трулости.

Ми падамо као покошени већ и на обећање
– да неће бити крљања.

Као политичар ја хоћу да останем поштен,
али како кад је политика курва?!

Засукали смо рукаве,
али не да радимо,
него да се бијемо.

Куд плови овај брод
који се насукао?

Наша политика је велика модна писта
на којој добро обучени манекени
шетају пред голом публиком.

Падај сило и неправдо!
– певали смо док су падале бомбе.

Криминал је у Србији нашао плодно тло,
јер ми не оскудевамо у ђубрету.

Закували су нам кашу,
да дуже останемо гладни.

Хоћете друго стање
– а смета вам што је политика курва?

То говно од цензора
свима је запушило уста!

Али-Баба и четрдесет разбојника
– једина бајка која нам се остварила.

Да ли је у нашим условима
рађање злочин из страсти?

Главни никада нису у првим борбеним редовима,
јер им патриотизам не дозвољава
да се приближе непријатељима.

Наше нове капиталисте не да не смеш питати
за први милион
– него ни за било који следећи.

Сложићемо се чим ускладимо гледишта,
а ускладићемо их чим се сложимо.

Није лако данас бити лопов.
Свако ти може пљунути под прозор!

Ми назадујемо због оних
који су испредњачили.

Идемо корак напред, два назад,
да покажемо како се не стидимо
пређеног пута.

Од оних који су преко ноћи
стигли до моћи,
нама нема помоћи.

Просто је невероватно да је генијалцу Њутну
помогла једна обична
откачена јабука.

Кад почне полагање рачуна,
изненадићемо се шта се све
продавало и куповало!

Морам да заобиђем закон,
јер нећу да га газим.

Наше здравство у највећој мери чине
наше болести.

Држава гладнима лепо предлаже
да преживе на разне начине,
а они упорно траже да ждери!

Код нас се можеш обогатити
на стотину начина,
једино не покушавај на поштен.

Кажу да нико не ради ништа;
а шта је са онима који раде свашта?

Невиност се у суду више не узима
као ослобађајућа околност,
јер се никад не зна шта ко може
тек да направи!

Посланику није вредело
што се доказао као лопов,
пошто га је у последњем тренутку
оправдао имунитет!

Кад су чули колико је слобода златна,
и разбојници су се определили за родољубље.

Грмљавина топова пробуди
и најуснулије сањаре.

Глас разума се не чује
од патриотских песама.

Идемо некритички за вођом,
баш да видимо куд нас води!

Што год су хтели да промене
– остало је по њиховом.

Штета што нисмо имали више слободe,
кад се већ могла скупо продати!

Богат писац!
Новчаник му је пун рукописа.

Кад политичари сатиру,
сатиричари навиру!

Обавештење: служба за буђење
не ради ноћу.

Патриота или родољуб?
То морамо решити грађанским ратом!

Брод тоне, пацови неће да оду!
У томе је специфичност нашег бродолома!

Ко хоће све да види,
тај ће брзо за увек да зажмури.

Отацбину треба волети изнад свега,
али изнад чега ако ничег немамо?

Просто не верујем да ни људождери
не воле Србе!

Захваљујући милитантним уметницима,
рат је подигнут на ниво уметности.

Високообразована полиција
гониће само интелектуалце!

Вођа је обрукао нацију кад се гологуз
курчио пред светом.

Када се оглођу и последње кости,
хоће ли проћи псећи живот?

Проблем нашег гробља је у томе
што сви наши гробари
имају територијалне претензије.

Снимали су грозоте које смо направили,
а онда су то искористили
за непринципијелну пропаганду против нас.

Уметника брани његово дело.
Ако се не нађе неко јачи.

Шта ће нама Велика Србија,
кад ни с малом не знамо шта ћемо?

Народ се осилио,
хоће да мења и оне које је изабрао.

После толиких цукела,
нема више пас за шта да нас уједе.

Хоћеш да лајеш,
а после се чудиш када добијеш коске!

Бићу кратак – рече афористичар.

После Тита дошао је гори,
а затим ће опет долазити све гори и гори,
док Тито сасвим не нестане.

Никада се нисмо клањали јачима од себе.
Радије клекнемо.

Не знамо шта ће бити с нама.
Не знамо чак ни шта је било.

Наша држава је високобуџетна,
али нискоакумулативна.

Имали смо све услове
да будемо срећна земља,
али нисмо имали среће!

Направили смо историјски компромис:
губитак смо прогласили за добитак.

Нисмо се ни померили са старта светске трке.
Хтели смо да останемо
ту где се пуца!

Народ који има овакву демократију,
не може ни имати бољу власт од овакве.

Морао је да покраде
предузеће којим је руководио,
да не би био оптужен
да је против приватизације.

Упропастили би они и више,
али ми нисмо више имали.

Они којима се моје књиге допадају,
нека их купе онима које воле,
а онима којима се не допадају
– нека их купе онима које мрзе.

Смејаћемо се до последњег.
А онда ће тај последњи
најслађе да се смеје.

Ако ти није тако добро
као што телевизија приказује,
сети се да си ти ипак
са ове стране екрана.

Хране има за све,
гладују само они
који не могу да је купе.

Поносимо се будалаштинама сваког руководства,
јер смо ми једна поносите нација.

Косовским Албанцима обезбедићемо сва права
по највишим светским стандардима,
дакле много већа него што их имају
Срби у Србији!

Пропустих животну шансу!
Цео живот.

На информативном разговору у полицији
хтели су да се информишу
где сам сазнао то што свако зна.

Знам ја добро да се мора јести да би се живело.
Али ја нисам ни пао на теорији,
него на пракси.

Ма не тражимо им ми главу,
него мало више памети.

Прво ћемо направити рибњак златних рибица,
јер ми хоћемо да нам буду испуњене
све жеље!

Ићи ћемо у Европу преко Азије,
да бисмо непријатељу заварали траг!

Написао сам оптимистички некролог,
јер је покојник био оптимиста.

Мала ти је плата, мала пензија,
нико нема зашта да те корумпира.
Очигледно ти је предодређено
да будеш поштен до краја!

Врхунац нашег отпора:
што касније урадити оно што се мора.

Код нас су највећи љубитељи животиња
они који највише воле печење.

Мрка капа по глави становника!

Да смо знали да ћемо на крају попустити,
могли смо одавно бити паметнији!

Народ је демократски изабрао
своје представнике,
да би им било боље!

На идеји да се Срби сложе, умноже и обоже,
нагојили су се многи Срби гуликоже.

Наравно да се опет свађамо,
у томе смо сложнији него икад.

Када смо изван себе
– јесмо ли ближе Европи?

Разлика између хумориста и сатиричара је у томе
што сатиричари чешће умиру од смеха.

Владу награђујемо строго по учинку:
што направи, ми плаћамо.

Кад ти погинеш за слободу,
ратни профитер ће зарадити
и на изградњи споменика.

Са светом ћемо сарађивати на кашичицу,
али тражимо да они с нама
сарађују кутлачом.

Кад су нам ослободиоци донели мир у кућу,
однели су све из куће.
Да би мир могао да се разбашкари.

Докле ће се само писцима признавати
да речима праве дело?

Да ли је глупост најопасније
биолошко оружје?

Да би Бог пресудио правилно,
прво смо сведоке послали на небо.

Откако смо изабрали овакву власт,
нико други не може да нас превари.

Треба ли посланици да представљају народ
онаквим какав јесте,
или какав би требало да буде?

Смех на све стране.
Толико је шкакљивих тема!

Кад би школе радиле онолико
колико наставницима траје плата,
да ли би то био штрајк или распуст?

Слажем се да вођа поведе народ
у бољу будућност,
али да буде смењен ако први стигне!

И камен темељац
положили смо на плећа!

Политичари су само пустили машти на вољу,
зашто их оптужују да лажу?

Немаш слуха
да играш како ти се свира?

Демократија нам се отегла
као гладна година!

Хтео би да ти пљачкаши врате опљачкано,
а не верујеш у њихово поштење?

Показују се на делу тако што нам
причају приче.

Тражећи изгубљену стабилност,
пореметили смо равнотежу.

Ако не буде могло друкчије,
Косово ћемо чувати са наше стране!

Глупост је неуништива,
зато ћемо једнога дана и ми победити.

Ми смо увек за права човека,
ако је човек добар Србин.

Кад смо сви запалили свеће,
Бог нам је дао струју.

Основни проблем нашег народа је
што немамо довољно људи.

Треба заврнути рукаве,
а не народ!

Нећемо послушати глас разума,
јер виче на нас.

Помирио сам религију и науку.
Верујем да је Бог створио човека
– али од мајмуна.

Циљ успешне изборне кампање је
да у своја кола упрегнеш
што више волова!

Ставили су нам јаја у процеп.
Између традиције и транзиције!

Промене су при крају,
безмало смо готови!

Јавни тужилац ништа не предузима
јер неће да буде запамћен као тужибаба.

Демократија чини власт привременом,
а ми се залажемо за трајна решења.

Кад је бачен сузавац,
демонстранти су плакали,
јер смо ми народ меког срца.

Колико батина треба појести
да више нико не би гладовао?

Понудили су штап или шаргарепу нама
који не волимо шаргарепу!

Могли смо да будемо мала Америка,
али ми нисмо хтели да будемо мали.

Гладују само они који немају шта да једу,
чиме је учињен велики корак
у демократизацији друштва.

Враг је однео шалу,
да не би шала однела врага.

Мајке погинулих за отаџбину
гладују с поносом.

Кад се изгуби компас,
измешају ли се стране света?

Пут у будућност нам је прекинут
на граници разума.

Иако му је иследник несебично помогао
да призна,
ухапшеник је ипак умро
од гриже савести.

Доведи народ до просјачког штапа
– и сам си му дао страшно оружје.

Два монолога
– и ето једног демократског дијалога.

Ми идемо на непријатеља
као мува на говно!

Жалиш се да си гладан?
Морамо ти онда пребројати кости.

Ако је револуција јела своју децу,
хоће ли демократија јести нашу?

Ко не преживи промене
– тај више неће морати да се мења.

Молимо нове вернике да одложе оружје
пре уласка у богомољу.

Кад устане сиротиња раја,
батина ће опет изаћи из раја.

Јесмо ми поштењем задојени с мајчиним млеком,
али смо брзо престали да сисамо.

Треба још строже чувати државне тајне.
И ово што се зна већ је брука.

Ми смо хтели демократију с људским ликом,
а какве смо добили њушке!

На изборима, на жалост, побеђују избрани,
а не одабрани.

Како сте могли да очекујете да ће бити бољи,
ако знате да сте их ви бирали?

На златним страницама историје
ухвати се највише рђе.

После мркле ноћи,
зора мора да пуца!

Наша земља је толико плодна
да коров даје највеће приносе.

Бојим се да нас и у будућности
чека бурна прошлост.

Ми имамо тако славну прошлост
да се гробовима ни броја не зна.

Наш проблем је што смо опкољени споља,
а ограничени изнутра.

Пустили су нас низ воду,
да не бисмо остали жедни.

Немамо територијалне претензије,
јер ми спорну територију
одувек сматрамо својом!

Српство не сме бити препуштено
на милост и немилост родољубима.

Пси рата или пси мира
– све могу да буду наше цукеле!

Не знам откуд нам толика незапосленост
код толико незавршених послова?

Нас су из беспућа извели
на пут без повратка.

Шта је писац хтео да каже?
Баш теби ће да каже!

Кад власт добије надахнуће,
народ испусти душу.

Наша ударна песница је
шака јада.

Српско коло се игра у круг.

Данас сам био на погребу пријатељу
коме се остварила будућност.

Дошло је време да се пази
на сваки тренутак.

Шта год нам падне на памет,
разбије нам главу.

Историјска дистанца је растојање
с којег се тек смеју сагледавати
историјске глупости.

За нас је највећи херој онај који неће
да призна кривицу!

Биће како су обећали:
како коме!

Код нас криминалци немају више шта да траже.
Они су све већ добили.

Полицајци су све ближи криминалцима!
Зато не могу да их ухвате.

Преливамо државни капитал у приватне џепове,
јер без богатих појединаца
нема богате државе!

Осигурани смо тако што су се нуле повезале
у нераскидив ланац.

Заседање Скупштине протиче
у међусобним заседама!

Окрнули смо нову страницу!
Такође празну.

Несрећни народи се кроз гроб
враћају коренима.

Неправда је увек
за два слова већа од правде.

Историја се не сме
препустити прошлости!

Ко би рекао да је у социјализму било капитала
за толико данашњих лопова.

Хтели смо да се укључимо у светску струју
гурајући прсте у штекер.

Наша родна грудa је идеална
за сахрањивање.

Свака власт се труди
да буде недодирљива као говно.

Док сваки лопов не заврши правни факултет
– нећемо постати правна држава.

Промене су збиља видљиве:
нису то више они које смо бирали.

Данашњица није више ни приближно
она сутрашњица од јуче.

Вођа је лупио главом о зид
чим смо му окачили слику.

Наш народ је толико поштен
да се не може знати ко краде.

Болести демократије се преносе
пљувањем.

Туча је почела око тога,
сме ли неко да нас бије.

Зар није најнормалније
да после протока времена
и нова власт постане стара?

Ланац злоупотреба почиње
првом кариком.

Што више греши, Влада је све боља,
јер она тако непрестано учи.

Наша комедија је трагедија.
У томе је наша драма.

Демократија код нас не може успети,
све док има оних који мисле друкчије.

Народ се не може преварити.
Осим ако није изузетан као наш.

Кад се народу згади,
више неће хтети да гута.

Губиш ли се и ти
у перспективи?

Нико не може с нама.

Напустили смо домаће огњиште
кад је почело
да гори под ногама.

Нисам невино осуђен.
Нисам урадио ништа.

Нас су водили они који су нас гурали.
У пропаст.

Позвао сам у стан буба-русе
да ми униште буба-швабе.

Наши ратни злочинци
изгледају светски.

Отрезнићемо се кад попијемо патос.

Криминал чупамо из корена.
Да бисмо га расадили.

Треба затворити све фабрике,
а не да нам радници излазе на улице!

Да није историчара,
оно што се већ догодило,
не би се више могло исправити.

Ако сваки министар ради што хоће,
можда ће неки урадити шта треба?

Дављенику нећемо бацити појас за спасавање.
Нека научи да плива.

Нас ће Европска унија примити тек кад буде
пожелела да се распадне.

Наш проблем је у томе
што они који умеју да мисле, не воле власт,
а они који воле власт, не умеју да мисле.

Бољи живот је на прагу.
Али му ми никако не дамо да уђе!

Ако те скрате за главу,
мислићеш убудуће како треба.

Дизање је први корак у пословном успону.

Боље је било у социјализму,
јер смо се могли надати
да ће у капитализму бити боље.

Ова власт је боља
јер јој се може замерити више.

Ми лутамо само познатим путем.

Не можемо сви јести само зато
да неко не би остао гладан.

Живећи од данас до сутра
– остарисмо.

Нећемо да хапсимо злочинце,
јер не желимо да правну државу
успостављамо силом.

Изборна поука:
Не обећавај ништа!
Него све.

Идемо путем који никуд не води,
да бисмо први стигли где нико није био.

Од нас чак и наши непријатељи очекују
да се опаметимо.

Вођа има задње намере.
Зато ми идемо иза, а не испред њега.

Слобода јесте услов
без кога се не може,
али нама неће нико постављати услове!

Ја сам критиковао њега,
он је критиковао мене,
али смо плен сложено делили.

И ово мало памети што имам,
нема се више коме продати.

Зашто је капитализам успешнији од социјализма?
Због тога што капиталист уме
за мале паре да добије оно за шта је
у социјализму утрошен велики капитал.

Говна свуда око нас.
Међу њима се једини ми истичемо.

Таласи народног незадовољства
избацили су муљ на површину.

Деда ми је радио за капиталисте,
отац за комунисте,
једини сам ја слободан и незапослен.

За најкраћи афоризам
увек недостају речи.

Дали су све од себе
да узму све за себе.

Ко није радио шта треба,
кад-тад ће радити шта мора.

Наша радничка класа изградила је у социјализму
фабрике за капиталисте,
јер се у капитализму боље живи.

Да бисмо сачували кућу на друму,
ангажовали смо друмске разбојнике.

Држите (се) лопова.

Ако овако наставимо,
наши непријатељи ће брзо
остати без нас.

И генерали су учествовали у злочинима,
јер ми изнад свега ценимо стручност.

Данас су златне руке оне које имају
најдуже прсте.

Слобода ће нам стићи изненада,
као залутали метак.

Друштвено богатство је било више наше
док је било свачије и ничије,
него сада када је само њихово.

Ми смо већ толико правна држава
да чак ни криминалци немају
никаквих непријатности.

Наш пораз је велика победа наше концепције!

Овај народ не даје више ни пет пара на то
шта свет мисли о нама.
Одакле да да?!

Зашто имамо више писаца него читалаца?
Јер је то што писци пишу
лакше написати него прочитати.

Састанак за помирење заказујемо увек
на линији сукоба.
Из практичних разлога.

Нећу више да вређам
законом заштићене личности.
Ко их јебе!

Кога пас нема за шта да уједе,
тај више не сме да лаје.

По цео дан разбијамо главу
како да се ослободимо главобоље.

Донећемо, ако Бог да, толико закона,
да више ништа неће бити незаконито.

Србију развлаче!
Да буде већа!

Да смо имали атомску бомбу,
ми бисмо је употребили!
За кога да је чувамо?

Нама је демократија
велика нужда.

Наши радници су лењи.
Неће да раде цабе.

Слажем пару на пару.
Никако да дођем до динара.

Било је и бољих начина да докажемо
да паметнији попушта.

Ко прдне у чабар
– најдаље се чује.

Правда је слепа докле год
ми жмуримо.

Ко пљачка Србију, брзо постане велики Србин,
а ко је гради, тешко може опстати
и као обичан.

Дубина мисли наших највећих политичара
може се изразити најпростијим речима.

Демократија је наша велика љубав
и трагично искуство.

Имају необорив алиби.
У то време су били на месту злочина!

Народ би хтео да живи боље,
али му се не да.

Да бисмо све држали под контролом,
не сме нико да нас проверава!

Од нас се може све очекивати.
Зато се можда и можемо нечему надати.

Нисмо успели са српом и чекићем,
јер смо ковали српом а жели чекићем.

Грађани не смеју бити робови,
али се наши ничега не плаше.

Кад су све развукли
– баш нам се скупило!

Новинарство је седма сила
јер је новинарска патка највећа.

Продајемо фабрике а отпуштамо раднике
јер није хумано и људе продавати.

Ми се стално вртимо у круг
да бисмо заокружили што је наше.

Простом енигматском преметачином
дилер постаје лидер.

Ми смо тако маштовита нација,
да нам је већ и опстанак
чиста фантазија.

Кад радимо што не ваља
– нема бољих.

Прогоњени стижу први!

Неће се више два и два хвалити
да је и нама било четири!

Постани оптимист!
Накљукај се седативима.

Кукоља је толико,
жетва ће бити горка.

Ми имамо људске ресурсе
и за жртве и за убице!

Да није пао, Икар никада не би
постао митски летач.

После много мука
стигли смо до демократског решења
да је два и два негде између три и пет.

Преврнули смо небо и земљу
да пронађемо злочинце,
али они су се лукаво
склонили међу нас.

Свесни смо мноштва жртава,
али ми све своје идеје још нисмо
до краја испуцали.

Све што је стекао, стекао је с десет прстију,
с тим што је, додуше,
имао нешто дуже прсте.

Тај народ смо морали уништити.
Зато што је био геноцидан.

Како да се сложимо,
кад су једни за просперитет,
а други за напредак.

Борили смо се рукама и ногама
да сачувамо главу,
уместо да смо се главом борили
да сачувамо руке и ноге.

Слаба кућа се руши надградњом!

Демократија је једини начин да реализујемо
своја неслагања.

Информативни мрак је
кад нам се пише црно.

Најмоћније силе света морале су да се удруже
– да бисмо их ми победили.

Кад радимо темељно,
ми до темеља рушимо.

Да ли да дозволимо неком
да нас из живог блата извлачи за уши?

Нека увек буде како ја кажем,
а после ће бити по твојем.

Злочинац се позвао на олакшавајућу околност.
Прославио је жртве.

Знам ја да су два и два четири,
али мени треба више.

Дилер је морао да продаје дрогу
јер је хтео да прави дечја игралишта.

Изборили бисмо се ми против криминала,
да криминалци не сарађују.

Ко зна знање
не треба му образовање.

Изгубио сам главу,
толико сам волео отаџбину.

Извели су нас на пут
и препустили улици.

Да би нам узели и црно испод ноктију,
хоће ли ускоро вадити и нокте?

Кад нас све урнишу,
посуће се пепелом.

Државни се чиновници диче
кад што више грађана опиче.

Жртвама се ни броја не зна
јер се хероји нису штедели!

Данас само јебиветрима ветар дува у једра!

Глад је најпознатији специјалитет
савремене српске кухиње.

Градимо кућу од крова
јер стремимо високо!

Ми нашу напострешеност према свету
ни за длаку нећемо мењати.

Ту где су нам потонули сви бродови,
обележили смо свој пловни пут.

Промене су пун погодак.
Већина погођених неће преживети.

Политичари су одлучили да буду смешни,
да би им бирачи били насмејани.

Над нама је толико облака
да више не можемо наћи
своје место под сунцем.

Најслађе је смејати се онима
са којима нема шале.

Напред или назад?
Одлука је тешка
јер ми не знамо где смо.

Док крвопије народу пију крв на сламку,
народ се за ту сламку хвата.

Немаштина је прешла све границе,
а опет је ту.

Не може се рећи да власт није хтела све најбоље.
То је и узела.

Ко год зрело мисли,
њега прво отресу.

Они који новац чувају на Девичанским острвима,
самим тим доказују да су невини.

Историјско искуство нас учи
да нас ничему не може научити.

Шта је логичније од тога да ко нема стан
– не може ни да дође до њега.

Није ли природно да се у свету
најбрже пробијају пробисвети?

Политика је у демократији још већа курва
јер мора да задовољи већину.

Радничка класа у транзицији мора да лута
јер је не држи радно место.

Ми јесмо за демократију,
али изгледа да демократија није за нас.

Па шта ако смо стигли до дна?
Ми бушимо и даље.

Све је горе и горе.
Решили смо да и песимисте мало охрабримо!

Народ прво мора да подметне леђа
да би сазнао ко га јаше.

Био си на власти, а остао си поштен?
Кукавче, шта ће ти рећи жена?!

Јесам ли и ја постао феминиста
– ако волим жене?!

Затекао сам своју жену са хумористом.
Не да су се смејали...

Ретко разговарам са својом женом.
Нисмо толико интимни.

И ја бих био срећно ожећен,
да ми жена није несрећно удата.

И своју жену кад погледаш
са историјске дистанце,
схватиш да то није она девојка!

Песимиста у данашњим девојкама види
будуће бабе,
а оптимиста у данашњим бабама
види бивше девојке.

И из брачне луке се испловљава
кад дуне повољан ветар.

Развод ми је био
први већи успех после женидбе.

Нисмо се растали што смо се свађали,
него напротив,
што нисмо дуго разговарали.

Мене је жена оставила што сам идеалан.
А не кажем да нема и горих случајева.

Најгоре прођу мушкарци чије су жене
толико верне
да им ни они не могу прићи.

Позна брачна интимност:
на истом конопцу им се суше гаће.

После развода вратио сам се жени.
Нама чак ни развод није успео!

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Растко Закић је рођен 1942. године у Крагујевцу.

Школовао се у Јагодини, Белосавцима, Наталинцима, Крагујевцу и Београду.

Живи у Београду. Краће време радио као архитекта, а затим се потпуно посветио књижевности, публицистици и издаваштву. Био је директор и главни уредник издавачких кућа *Запис* и *Прима*, власник ауторске *Књижевне радионице Растка Закића* и уредник часописа *Сатиричник Данга* и *Алтера*.

Тренутно свакодневно пише сатиричне коментаре у култној рубрици *ТРН (Тако рећи незванично) Вечерњих новости*.

Заступљен је у више домаћих и страних антологија сатиричне књижевности. Превођен је на више језика.

За своје књиге и акције „награђиван“ је забранама и казнама у смутним временима, али и многим похвалама и признањима стручне јавности. Добио је два пута *Априлску награду Београдског универзитета* (за прозу и поезију), неколико награда листа *Београдска недеља* за новелете, награду *Драгиша Кашиковић* листа *Српска реч* (за сатирични афоризам), награду *Јован Хаџи-Костић* листа *Вечерње новости* за новинску сатиру. Четвороструки је добитник награде *Радоје Домановић* (листа *Јеж* за причу и Удружења књижевника Србије за књигу афоризама и два пута за књигу песама). Учествовао је и награђиван на

фестивалима у Приједору, Крушевцу, Пљевљима, Шапцу и Даниловграду.

Објављене књиге:

На љуту рану љуту траву, 1967.

Шунд стихови, 1972.

Жар птице, 1975.

Куда нас модни креатори воде, 1978 и 1982.

Наопаклије, 1981 и 1982.

Ударци главом, 1983. и 1984.

Истеривање правде, 1983. и 1984.

Антологија докумената Бела књига (са Драганом Антићем), 1984.

Антологија афоризама (у агенди *20. век*), 1985.

Укрштене речи, 1984. и 1985.

Минут до дванаест, 1985.

Државне бриге, 1986.

Моје новине (прва и друга свеска *Дневника у наставцима*), 1987.

Моја вежбанка (трећа свеска *Дневника у наставцима*), 1987.

(Друге) државне бриге, 1987.

С.О.С. (са Бранком Цонићем), 1988.

Грађански рат у мојој глави, 1994.

Добровољни издајник, 1994.

Пристојност налаже да се побунимо, 1998.

Ми нисмо криви, 1998.

Улазница за пакао, 2000.

Власници власти, 2005.

Сатирични афоризми у књизи *Горка жетва* објављивани су у периоду 1998–2006. године у неколико листова и часописа.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41–84

ЗАКИЋ, Растко

Горка жетва : сатирични афоризми / Растко Закић –
Београд – Алма, 2007 (Београд : Скрипта интернационал). –
155 стр. : 21 см. – (Библиотека Хумор и сатира / [Алма])

Тираж 500. – Белешка о писцу: стр. 155.

ISBN 978-86-7974-016-8

COBISS – ID 144025100